

nedlægges, thi at drive den paa en saadan Maade, at man ikke veed, om den skal nedlægges idag eller imorgen, kan umuligt svare Regning.

Tscherning: Jeg kan naturligtvis ikke Andet end bisalde, hvad den ærede Minister nys udtalte, nemlig at det at vedblive med Fabrikken, uden at vide, om den skal vedblive at drives eller ikke, saa at sige er en Umulighed, men jeg seer alligevel ikke, at der af den Grund vil være vundet Meget ved at gaae ind paa dette Lovforslag, thi det vilde ikke være mere muligt at drive den med Geld, naar man vidste, at den skulde drives i 3 Aar. Det vilde være et af de farligste Experimenter, man kunde foretage sig, det vilde være at berede sig til betydelige Udgifter, uden egentlig at vide, hvortil man vilde anvende dem. Det forekommer mig, at Motiveringens, der ledsager denne Lov, ligesaa godt kan anvendes til et Forslag til at sælge Fabrikken, som til et Forslag om at drive den, ja, jeg vil endogsaa sige, at den langt bedre kan betragtes som en Motivering til, at sælge Fabrikken. Man seer af Motiverne, at der er vundet et temmeligt ubetydeligt og tilsyneladende temmeligt øieblikkeligt Opsving; et saadant tilsyneladende og øieblikkeligt Opsving ville vi imidlertid, naar vi gjennemgaae vor Industrivæsens Historie, see, at der næsten altid har været arbeidet paa at tilveiebringe, hver Gang lignende Spørgsmaal forelaae (Hør!); man har da altid seet, at den Sag, fra hvilken man agtede at vende sig, fordi den hidtildags ikke er lykkedes i den Betydning, som man maatte ønske at den skulde være lykkedes, pludselig har faaet et Slags Opsving, idet der da altid har været Noget, der greb den under Armene og tilveiebragte et Opsving, saa at det for et Dieblisk syntes klart og tydeligt for Alle, at her virkelig var Noget at vinde, og at der idetmindste var Midlerne til en fortsat Virksomhed uden Tab. Det forekommer mig derfor, at det Bevist, der ligger heri, ikke er tilstrækkeligt til at gjøre Fabrikken mere henstigtsmæssig for Staten. Dette Opsving kan derimod være ganske nyttigt som et Grundlag for at sætte et Udbud til Salg. Dieblicket er efter min Mening heldigt til at

udbyde Porcellainfabrikken; der er en Opinion for den, der er kommen en Slags offentlig Erkjendelse af, at den maaskee kunde blive til Noget, og dette Dieblisk kunne vi uden Stam benytte til at rose den samtidig med at udbyde den til Salg, men den Maade, hvorpaa den maa udbydes, maatte være paa et europæisk pæist Marked (Hør!). Naar den ærede Minister har sagt, at han ikke ansaae sig berettiget til at udbyde den uden en udtryffelig Lov, saa forekommer dette mig i en væsentlig Grad at staae i Strid med hvad der siges i Motiverne, thi dersom jeg har forstaaet disse rigtigt, har Fabrikken jo ikke alene været udbudt, men der har endog været en Mand, som har gjort et Bud paa Fabrikken — denne Bei kunde man altsaa have fortsat, man kunde have udbudt den paa det europæiske Marked paa samme Maade, som man maa antage, at den allerede har været udbudt, efterdi en Mand, som sagt, har gjort Bud paa den. Sagen vilde da her være fremkommen i sin rigtige Form, thi da vilde der her have foreligget et Forslag til at sælge den i Genhold til et bestemt Bud. Vi ville nu komme i Forlegenhed med at give en Bestemmelse om Salget. Vi kunne vel sige: „den skal sælges“, men kunne vi tillige sige til hvilken Priis den skal sælges? Sagen vil altsaa komme engang igjen. Blive vi da staaende ved kun at tage Tarationsprisen for Beregningerne, og betragte Alt, hvad der gaaer ud over denne Sum, som en Binding, saa er der ikke Spørgsmaal om, at jo Indenrigsministeren vil have den fornødne Frihed. Hvad vi egentlig paa Sagens nærværende Standpunkt maatte ønske nærmere at komme til at forstaae, er altsaa, hvilke Betingelser den høitærede Indenrigsminister vil have opstillet i den Lov, som skulde bemyndige ham til at sælge. Det see vi ikke af Motiverne. Dersom der i Motiverne havde været fremstillet omtrent det samme Valg, som den ærede Minister udtalte i sine sidste Ord, og, som jeg ogsaa meget vel erindrer, at han første Gang berørte, da han forelagde Thinget Loven, dersom han i Motiverne havde sagt: ifald Loven ikke kan gaae igennem i denne Skikkelse, da maae man ønske, at de og de Betin-